

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-792-1279
Dok.: LOJ42584

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 873 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 873 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på REU alm. del - bilag 422.”

Svar:

Den henvendelse, som omtales i spørgsmålet, omhandler en konkret sag om samvær. I henvendelsen beskrives en situation, hvor en bopælsforælder ikke overholder den samværsaftale, som begge forældre har underskrevet, og hvor der er samarbejdsproblemer generelt mellem forældrene.

Justitsministeriet finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere.

Justitsministeriet kan generelt oplyse, at det følger af forældreansvarsloven § 19, stk. 1, at barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos. Begge forældre har ansvaret for, at barnet har samvær.

Forældrenes evne til at samarbejde er et vigtigt element i forældreansvarsloven og et forhold, der kan tillægges betydelig vægt ved afgørelser om samvær.

Det fremgår således af bemærkningerne til forslaget til forældreansvarsloven (Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, s. 4407 ff.), at der skal rettes særlig opmærksomhed på de sager, hvor en forælder uden påviselig grund søger at hindre samværet mellem barnet og samværsforælderen. Statsforvaltningen skal gribe hurtigt ind i disse sager, da det kan være en stor belastning for barnet, hvis den ene forælder konstant hindrer den anden forælders kontakt til barnet og vanskeliggør samarbejdet. Bliver statsforvaltningen opmærksom på, at der foreligger samarbejdschikane i en samværs sag, skal statsforvaltningen så tidligt som muligt i sagsforløbet, eventuelt gennem en børnesagkyndig undersøgelse, søge afklaret, hvad grundlaget for hindringen er. Det er vigtigt tidligt at få afdækket konfliktens kerne og herefter gennem tilbud om børnesagkyndig rådgivning og konfliktmægling mv. forsøge at få forældrene til at forstå barnets perspektiv.

Hvis et samvær ikke er blevet gennemført, kan der søges om erstatnings-samvær. Foreligger der samarbejdschikane fra bopælsforælders side,

vil dette have betydning for fastsættelsen af erstatningssamvær. Det er således det klare udgangspunkt, at der fastsættes erstatningssamvær, hvis bopælsforælderen uden påviselig grund hindrer barnets kontakt til samværsforælderen. Dette gælder også, selvom der blot er tale om enkeltstående aflysninger af samværet.

Der fastsættes normalt ikke erstatningssamvær, hvis samværet er aflyst på grund af barnets sygdom. Statsforvaltningen skal dog altid være opmærksom på, om aflysningerne har et sådan omfang, at det svækker kontakten mellem barnet og samværsforælderen. I disse tilfælde bør der fastsættes erstatningssamvær.

Endvidere fastsættes der som udgangspunkt erstatningssamvær, hvis samværet gentagne gange over en kortere periode aflyses, eller hvis samværet aflyses i større omfang end ellers på grund af, at bopælsforælderen afholder mere ferie end normalt, eller fordi ferien ikke holdes sammenhængende.

Justitsministeriet kan herudover oplyse, at det følger af retsplejeloven, at udøvelse af samvær kan fuldbyrdes af fogedretten ved anvendelse af tvangsbøder eller ved umiddelbar magtanvendelse, jf. retsplejelovens § 536, stk. 2. Som udgangspunkt vil umiddelbar magtanvendelse først komme på tale efter flere forgæves forsøg med tvangsbøder.

Endvidere kan fogedretten fastsætte erstatningssamvær for samvær, der ikke har kunnet udøves under fuldbyrdelsessagen, jf. § 536, stk. 5. Her ved sikres det, at fogedretterne kan effektivisere fuldbyrdelsen af samværet i de tilfælde, hvor bopælsforælderen chikanerer samværet, så den løbende kontakt til samværsforælderen ikke afbrydes eller unødigt hindres.

Endelig kan Justitsministeriet oplyse, at samarbejdschikane tillægges væsentlig betydning under en forældremyndighedssag. Ved afgørelser om forældremyndighed eller barnets bopæl anlægges et fremtidsorienteret perspektiv, og det tillægges i den forbindelse stor vægt, hvem af forældrene der har bedst evne til at samarbejde og dermed på længere sigt kan sikre barnets samvær med den anden forælder.